Заблюй (сѣщ) в. Заблуй.

Заблуда, ж. гл. свр. от Заблуждавам, = и ѫщо: Заблуден в' невѣрието. ж. Л. Д. 1872. р. 185

Заблъскам гл. дк. 1) начевам да бъ-скам: тъкмо не заблъска. 2) начна, накарам в' пъсое далечно, затуляно мѣсто: къдѣто го заблъскаха аз, той ни дали ще може да изляе

Заблъскам се гл. възвр. Заскитам се сам не ѫкъдѣ.

Забобарим. в. Забобавя, — бравя Забобарям, в. Забобравям.

Забобарч. в. Забобравя: Забобарих да му кажа. Запад.

Забодем, а, о, — и (сѣщ) колкото с заболи: тъпа телове с забодени в' дъ-бовъ върбови пръчици. Л. Д. 1876. р. 91.

Заблистам. гр. срд. начена да блистам.

Заблуда (сѣщ) в. Заблуждение.

Заблуден, а, о, — и (сѣщ), който има погрѣшно, изкривено понятие за-

Заблуждавам, гл. срд. връщам, отклонявам се от правия път, губя се, лутам, скитам се: 2) гл. дк. връщам другиго от правий пѫть: давам му да има за ѫщо изкривено, погрѣшно понятие Минерва и Заблуди. т. 332

Заблуждавам се гл. общ. тоже що Заблуждавам и в' двата значения безразлично употрѣбявано.

Заблуждаване (сѣщ) от Заблуждавам.

Заблуждение (сѣщ) от Заблуждавам: това, що има Заблуждение стана причина. Л. Д. 1872 р. 188. 1) Състоянѥ то на онова, кой-то се Заблуждава. 2) Който е заблуден, или погрѣшно понятие.

Забъркам се гл. възвр. Заскитам се далеч ѫкъдѣ: кой знае на къдѣ се е Забъркал.

Забявам, в. Забявювам. в. Забявювам

Забявювам, гл. срд. начевам да бявя.

Забявя, гл. свр. от Забявювам: ѫколко овчици Забявха в' него-вий дворъ. Зк. 164. Забявха вм. Забявяха.

Забогатея, гл. срд. 1) начевам да богатѣя. 2) ставам богат: ако нѣкои от народа забогатѣят. т. 225.

Забогатявам гл. срд. ставам богат. Лъжко Забогатявате. Зк. 46.

За бог да прости: 1) раздавам за бог да прости, за прощение на душата: 2) отдавам за бог да прости; нетраздно, за вѣчни.

Забодвам, — двърдя. гл. дк. 1) начена да бодя. 2) Забивам, втъквам, вкарвам, затъквам, пристѫквам: Забодвам ѫкъдѣ копия в' земята. I. 103.

Забодя, свр. гл. от Забождам. 1) начена да бодя: селеният-дий-дий, Забоди с' остена волове. Зк. 82. 2) вткна, втъкна забия: той му (кесарю) Забол нож в' гърдите. I. 124. Забоде пика на гола, гол жената. и Забоде до дъ ѫкъдѣ драгайдарски В. 274. 3) затъкна: я прилѣпи та ми тоя-то Забоди. Д. 34.

(164)

Забодя се, гл. възвр. почна се забоди в' същото на мъжка Х. I

Забождам. гл. дк. Забождат му с' игла начело въ начална кож. Зк. 114. Не трѣба ѫщо да се Забожда на дрехите ѫкъдѣто с' бодка (стѫпийка) Л. Д. 1870. р. 102

Забождам се гл. възвр.